

Sygnatura akt I1 Ca 203/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 13-06-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

w składzie : Przewodniczący Sędzia SO Jolanta Mroczek (spr.)

Sędzia SO Jolanta Tembłowska

Sędzia SO Iwona Przyłębska – Grzybowska

Protokolant st.sekr.sad. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 13-06-2014 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) SA w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 29 stycznia 2014r. sygn. akt I C 915/13

1.Oddala apelację.

2.Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej

Jolanta Tembłowska Jolanta Mroczek Iwona Przyłębska – Grzybowska

Sygn.akt I1Ca 203/14

UZASADNIENIE

Powód A. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A kwoty 10.038 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3.01.2013 r oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2014 r Sąd Rejonowy w Koninie zasądził od pozwanego (...) S.A z siedzibą w S. na rzecz powoda A. G. kwotę 7.473,91 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 stycznia 2013 r, w pozostałym zakresie powództwo oddalił i orzekł o kosztach postępowania.

W uzasadnieniu wyroku ustalił między innymi, co następuje:

W dniu 14 lutego 2012 r doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został samochód powoda marki B. (...) o nr rej (...) rok produkcji 2006. Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego.

Po zdarzeniu powód naprawił pojazd, a następnie za pośrednictwem komisji sprzedał go.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 9.493, 88 zł.

Powód nie zgodził się z wysokością ustalonego odszkodowania uznając je za zaniżone. Na jego zlecenie firma (...) w B. sporządziła ekspertyzę, w której koszt naprawy pojazdu powoda ustaliła na kwotę 22.602,55 zł.

Koszty naprawy w pojeździe powoda z uwzględnieniem części sygnowanych znakiem producenta na dzień zdarzenia wynoszą 19.718,57 zł brutto.

Koszty naprawy tego samego pojazdu z uwzględnieniem części alternatywnych wynoszą 16.967,79 zł brutto.

Powyższe koszty naprawy Sąd Rejonowy ustalił na podstawie opinii biegłego P. P., którą ocenił jako wiarygodną gdyż była spójna i logiczna, a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Zeznania powoda Sąd Rejonowy ocenił za wiarygodne jedynie w zakresie w jakim znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Wobec nie przedstawienia żadnych dokumentów naprawy i sprzedaży sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, że naprawił przedmiotowy pojazd z użyciem części oryginalnych. W ocenie Sądu Rejonowego roszczenie powoda znajduje częściowe uzasadnienie w treści art. 822 § 1 kc oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U z 2003 r Nr 124 poz 1152 ze zm).

Pozwany nie kwestionował co do zasady uprawnień powoda do uzyskania odszkodowania. Sporna między stronami była natomiast wysokość odszkodowania. Odszkodowanie ma spełniać funkcję kompensacyjną, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Przyznanie odszkodowania nie może natomiast doprowadzić do sytuacji, w której poszkodowany otrzyma od obowiązane do naprawienia szkody świadczenia przenoszącej rozmiar doznanego uszczerbku.

Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Powszechnie wiadomym jest, że na rynku części samochodowych dostępne są części oryginalne i tzw zamienniki, czy części zamienne pochodzące od niezależnych producentów, przy czym ich ocena jest niższa od części oryginalnych. Pierwszorzędne zatem znaczenie dla ustalenia wysokości odszkodowania miało rozstrzygnięcie czy dla doprowadzenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia konieczne było użycie części oryginalnych, czy wskazanych „zamienników”.

W ocenie Sądu Rejonowego zważywszy na rok produkcji samochodu powoda uzasadniona była jego naprawa częściami alternatywnymi. Samochód w chwili zdarzenia miał 6 lat. Jego naprawa częściami oryginalnymi spowodowałaby bezpodstawne wzbogacenie powoda.

Nadto powód nie wykazał stosownymi dokumentami dokonanie naprawy samochodu częściami oryginalnymi oraz wysokości poniesionych z tego tytułu kosztów. Na skutek zbycia przez powoda przedmiotowego pojazdu jego oględziny, nie były możliwe Zdaniem Sądu Rejonowego powoduje to, że twierdzenia powoda dotyczące tych okoliczności należy uznać za gołosłowne, a okoliczności te za nieudowodnione.

Wobec powyższego Sąd I instancji przyjął wycenę naprawy przedmiotowego pojazdu przez biegłego tzw. zamiennikami, a tak ustalony koszt naprawy pojazdu na kwotę 16.967,79 zł.

Odszkodowanie należne poszkodowanemu ustala się na zasadach określonych w art. 363 § 2 kc. Dlatego zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania, wysokość odszkodowania należnego powodowi powinna również zawierać podatek od towarów i usług, stanowiący składnik ceny części zamiennych i usług i to niezależnie od tego czy podatek ten faktycznie został zapłacony.

Sąd Rejonowy uznał, że skoro koszt naprawy pojazdu powoda wyniósł 16.967,79 zł, a pozwany wypłacił już 9.493,88 zł, to powodowi przysługuje dopłata do odszkodowania w kwocie 7.473,91 zł.

Wobec powyższego w pkt 1 wyroku Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.473,91 zł z odsetkami na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc z związku z art. 14 ust 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli komunikacyjnych.

Jako podstawę orzeczenia o kosztach wskazał art. 100 kpc i art. 113 § 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W apelacji od powyższego wyroku pełnomocnik powoda zaskarżył wyrok w części oddalającej powództwo.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie art. 361 § 1 i 2 w zw. z art. 363 § 1 kc przez ich błędną wykładnię i w konsekwencji uznanie, że zasądzona na rzecz powoda kwota spełnia swoje funkcje kompensacyjne podczas gdy pokrywa ona poniesioną szkodę jedynie częściowo.

Ponadto zarzucił naruszenie art. 233 § 1 kpc przez dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezzasadnym przyjęciu, że powód naprawił samochód częściami alternatywnymi, podczas gdy z zeznań powoda wynika, że do naprawy pojazdu zostały użyte części oryginalne.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę pkt 2 zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 2.750,78 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 2.564,09 zł od dnia 3.01.2013 r i od kwoty 186,68 zł od dnia 23.01.2014 r oraz o zasądzenie kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i o zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarówno ustalenia Sądu I instancji jak i wyprowadzone z nich wnioski są prawidłowe i znajdują pełne oparcie w materiale dowodowym zebrany w sprawie.

Dlatego sąd odwoławczy powyższe ustalenia i wnioski przyjmuje jako własne i czyni je integralną częścią swojego uzasadnienia.

Bezzasadny jest zarzut naruszenia art. 361 § 1 i 2 w zw. z art. 363 § 1 kc.

Art. 361 § 2 kc pozostaje w ścisłym związku z art. 363 kc. Jego brzmienie pozwala na wniosek, że naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku, nie dopuszczając jednak zarazem do nieuzasadnionego wzbogacenia poszkodowanego. Tą zasadą kierował się Sąd I instancji ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania.

Nie ulega wątpliwości, że pojazd należący do powoda w chwili zdarzenia, które było przyczyną powstania szkody, był pojazdem sześcioletnim. Powód mógł go naprawić używając w tym celu części sygnowanych znakiem producenta albo przy pomocy części alternatywnych.

Stosownie do art. 6 kc udowodnienie szkody i jej wysokość obciąża poszkodowanego.

Wysokość szkody w uszkodzonym pojeździe najłatwiej wykazać dokumentami w postaci faktur bądź rachunków. Skarżący takich dokumentów jednak nie przedłożył.

Słusznie zatem Sąd I instancji przyjął, że zeznania powoda, w części w której twierdzi, iż naprawiał uszkodzony pojazd z użyciem części oryginalnych, sygnowanych znakiem producenta są gołosłowne i niewiarygodne. Zarzut autora apelacji, że naprawiający pojazd nie żąda faktur, a mechanik samowolnie ich nie wystawia jest nie tylko niezgodny z zasadami doświadczenia życiowego, ale wręcz sugeruje łamanie prawa. Każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą, ma obowiązek wystawienia faktury bądź rachunku. W żadnym razie wystawienie takiego dokumentu nie jest postępowaniem samowolnym i nielegalnym. Oryginalne części zamienne do naprawy samochodu, sygnowane znakiem producenta, można nabyć w obrocie prawnym wyłącznie legalnie. Nie można zapomnieć, iż marka samochodu B. jest marką cenioną na rynku i części zamienne oryginalne można kupić tylko w wyspecjalizowanych punktach sprzedaży. Zatem wysoce mało prawdopodobne jest aby można było je zakupić bez uzyskania faktury, oszczędzając około 20% kosztów naprawy. Istotnie naprawiając samochód z prywatnych środków finansowych można szukać oszczędności i naprawiać go kierując się możliwościami finansowymi. Najlepszym jednak sposobem zaoszczędzenia na kosztach naprawy jest użycie części alternatywnych albo używanych.

W rozpoznawanej sprawie odpowiedzialność za szkodę ponosił pozwany jako ubezpieczyciel. Przedstawiając faktury dotyczące zakupu części oryginalnych powód miał zatem możliwość dochodzenia odszkodowania z uwzględnieniem ich ceny i wartości. Dopiero wówczas ubezpieczyciel obowiązany byłby wykazywać, na co powołuje się skarżący, że ta naprawa częściami oryginalnymi, sygnowanymi znakiem producenta, doprowadziła ze względu na wiek pojazdu do wzrostu jego wartości i żądać obniżenia odszkodowania odpowiadającemu temu wzrostowi.

Skoro jednak skarżący nie udowodnił, że do naprawy pojazdu użył części oryginalnych a uszkodzony pojazd był samochodem sześcioletnim, rozstrzygnięcie sądu I instancji nie budzi zastrzeżeń.

Z tego też względu nie zachodzi także zarzucane w apelacji naruszenie art. 233 § 1 kpc. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego właściwie przez sąd I instancji ocenionego, nie wynika aby powód naprawił samochód przy użyciu części oryginalnych, a jak wcześniej zostało wspomniane to na mim z mocy art. 6 kc spoczywał ciężar tego dowodu.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc apelację jako bezzasadną należało oddalić.

O kosztach w postępowaniu apelacyjnym orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc.

Jolanta Tembłowska Jolanta Mroczek Iwona Przyłębska-Grzybowska